Nadu narma räti töttu!
Rüdi süs istus külla peale,
Nadu salwe nurga peale,
Äia aida ukse peale,
Ämma kirstu kaane peale.
Rüdi nund ütles küürikskaksi,
Nadu nund söimas nartsakaksi,
Ämma nund igitigiseks,
Äia äkke pakkudeksa.
Kerisin sönad kerasse,
Panin jutud palmikusse,
Wüsin laia laineesse.
Wesi wüs jutud wenna teada,
Kandis kahe öe teada,
Wüs ta mu isale teada.
Wend töi werise mööga
Öde töi kirwe terawa.
Ära süs nopin küdi küüned,
Rüdi küüned, nadu sörmed.
Rüdist sai küüra-kasulane,
Nadust Narwa kirju kassi.
Ämmast hännata harakas,
Äiast hea öue tulpi.

3) Weli ella wellekene,
Kui lähad naista kosjueele,
Kutsu minu kosjueele.
Mina tunne tuima näin,
Tuima näin, wöimu näin:
Tuimal tutsuku juusse,
Wöimal wööra silma karwa,
Maidal maani suka kirja,
Laisal laia särgi sülu.
Weli ella wellekene,
Kui lähad naista kosjueele
Ära sina wöta suurta naista!
Wöta naine tillukene,
Tillukene, terawikene
Hulluke, usinakene.
Pikk lähab pengile magama,
Suur lähab nukka tukkumaie.
Lühikene lüpsab lehma;
Lüpsab lehma, saadal karja
Saadab karja karjamaale

* * *

Weli ella wellekene,